

Försvarshögskolan

“Gängen är Sveriges inhemska terrorister”

En diskursanalys av den politiska framställningen av gängkriminalitet
utifrån säkerhetsiseringsteori

Självständigt arbete, 15 hp

Statsvetenskap med inriktning krishantering och säkerhet

Påbyggnadskurs

HT 2021

Handledare: Stefan Borg

Författare: Micaela Mattsson Egnér

Antal ord: 13 289

Abstract

The debate about gang criminality has been on the rise for the past few years in Sweden. In the year 2019 the political party Socialdemokraterna together with Miljöpartiet presented the largest program against gang crimes in Swedish history, “34-punktsprogrammet”. Sweden's second largest party, Moderaterna, presented their own program against gang criminality, “10 mönsterbrytande reformer”, the same year. These programs as well as statements associated with the programmes will be used as the material in this thesis. The aim of this thesis is to develop a broader understanding of the contemporary political debate regarding gang criminality, as well as to create a broader understanding of which discourse/discourses regarding gang criminality that are expressed in the political debate. Traditional securitization theory will be used as the theoretical framework in this study to further contribute to the understanding of the contemporary political debate in Sweden regarding gang criminality. The posed research questions for this thesis are following:

- How is gang criminality portrayed in the political debate and which discourse/discourses regarding gang criminality are expressed in the political debate?
- To what extent is gang criminality portrayed as a security issue in the contemporary political debate in Sweden?

The method used in this thesis is discourse analysis, the analysis will be performed through an approach named “What's the problem represented to be” (Bacchi 2012a). The results indicate how the two programs represent different discourses regarding gang criminality. “10 mönsterbrytande reformer” represents a securitizing discourse where gang criminality is perceived and represented as an existential threat to society, especially to the safety of honest people in the Swedish society. The portrayal of gang criminality as an existential threat aims to legitimize the extraordinary means presented in “10 mönsterbrytande reformer”, which indicates that this portrayal follows the logic of a securitizing move. “34-punktsprogrammet” does on the other hand represent a discourse which is not securitizing. In this discourse gang criminality is portrayed as a threat to the Swedish society, especially to the safety in the Swedish society. The difference is that the threat is not portrayed as an existential threat, the representation does therefore not follow the logic of a securitizing move.

Keywords: gangs, gang criminality, discourse, Swedish politics, securitization

Innehållsförteckning

1. Inledning	1
1.1 Syfte, frågeställning och avgränsningar	2
2. Tidigare forskning	3
2.1 Kritiska gängstudier	4
2.2 Säkerhetsisering av gängkriminalitet	5
3. Teori	7
3.1 Säkerhetsiseringsteori	7
3.2 Kritik och avgränsningar	9
4. Metod	10
4.1 Diskursanalys	10
4.2 Operationalisering	12
4.3 Förförståelse, forskarroll, transparens	14
4.4 Material	14
5. Analys	15
5.1 Regeringen - “34-punktsprogrammet”	15
5.1.1 Vilket är referensobjektet?	15
5.1.2 Hur framställs hotet?	19
5.1.3 Hur ska problemet hanteras?	20
5.2 Moderaterna - “10 mönsterbrytande reformer”	22
5.1.1 Vilket är referensobjektet?	22
5.1.2 Hur framställs hotet?	26
5.1.3 Hur ska problemet hanteras?	29
6. Slutdiskussion	32
6.1 Slutsatser	32
6.2 Vidare forskning	35
7. Referenslista:	37
7.1 Artiklar	37
7.2 Bokkapitel	38
7.3 Böcker	39
7.4 Empiriskt material	39
7.4.1 Hemsidor	39
7.4.2 Riksdagstryck	40
7.4.3 Övriga källor	40
7.4 Hemsidor	40

1. Inledning

Gäng och gängkriminalitet har sedan många år varit ett omdebatterat ämne världen över. Under 1930-talet var "street gangs" uppmärksammade i USA medan de Latinamerikanska gängerna MS-13 och 18th street uppmärksammats internationellt under 2000-talet (se t.ex. Dimitriadis 2006:336; Müller 2021:201; Müller och Hochmüller 2017:395). Under de senaste åren har uppmärksamheten kopplat till gäng och gängkriminalitet ökat i Sverige. Trots att gängkriminalitet och gäng inte är nya fenomen har både svensk media samt politiker i Sverige på senare år riktat sina ögon mot dessa företeelser. Antalet politiska dokument kopplade till gängkriminaliteten har ökat sedan år 2015 samtidigt som antalet artiklar i svenska dagstidningar innehållande sökordet gängkriminalitet har ökat under samma tidsperiod. Innan år 2015 var utvecklingen gällande antal dokument kontra tidningsartiklar kopplade till gängkriminalitet stabil (Riksdagen u.å.; Svenska dagstidningar u.å.).

Om uppmärksamheten mot gängkriminaliteten har ökat i media samt i politiken, hur ser då framställningen av gängkriminaliteten ut? Eftersom Sveriges riksdag är Sveriges lagstiftande organ är det av intresse att studera den politiska framställningen i förhållande till gängkriminalitet. Därmed kommer denna studie studera Sveriges samtida politiska framställning i förhållande till gängkriminalitet och vilka alternativt vilken diskurs kopplat till gängkriminalitet som kommer till uttryck i framställningen. Studien kommer vidare studeras med hjälp av säkerhetsiseringsteorin för att undersöka om denna teori kan skapa förståelse för den politiska framställningen av gängkriminaliteten. Säkerhetsiseringsteorin uppkom på 90-talet, efter kalla kriget, i samband med att flertalet frågor uppmärksammas som säkerhetsfrågor (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:vii). Det speciella med säkerhetsfrågor är att dessa frågor får en annan karaktär än andra politiska frågor och legitimerar andra åtgärder än övriga politiska frågor. Dessa frågor får hög prioritet och legitimerar extraordinära åtgärder (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:25,28). Därmed är det av intresse att studera i vilken utsträckning gängkriminaliteten betraktas som en säkerhetsfråga eftersom sådan klassificering möjliggör för åtgärder som inte varit möjliga utan säkerhetsstämpeln.

Den ökade uppmärksamheten innebär även en ökning gällande antal politiska förslag på lösningar kopplade till gängkriminaliteten (Sveriges riksdag u.å.). Exempel på detta är två program mot gängkriminalitet som presenterats av Sveriges största kontra Sveriges näst

största parti. Den Socialdemokratiskt ledda regeringen¹ presenterade år 2019 “34-punktsprogrammet” mot gängkriminaliteten (Regeringskansliet 2020). Programmet innehåller 34 reformer som är indelade i fyra underkategorier, “verktyg i brottsbekämpningen”, “påföljder”, “bryta tystnadskulturen” samt “förebyggande av brott” (Regeringskansliet 2021). Samma år som den Socialdemokratiskt ledda regeringen presenterat “34-punktsprogrammet” presenterade Moderaterna programmet “10 mönsterbrytande reformer”. De tio reformer som Moderaterna presenterat är en samling av nya och gamla förslag från Moderaterna som partiet sammantaget menar kan “stoppa de kriminella gängen” (Kristersson 2019; Moderaterna 2020). Men frågan återstår, hur framställs egentligen gängkriminaliteten i den politiska debatten i Sverige och vilken alternativt vilka diskurser kopplade till gängkriminaliteten kommer till uttryck i framställningen? Kan säkerhetiseringsteorin bidra till förståelse gällande den politiska framställningen och vilken/vilka diskurser som kommer till uttryck i framställningen?

1.1 Syfte, frågeställning och avgränsningar

Denna studie ämnar därmed studera hur gängkriminaliteten framställs. Det är specifikt den politiska framställningen som kommer studeras i denna studie. Den politiska framställningen studeras för att skapa förståelse för vilken eller vilka diskurser kring gängkriminalitet som kommer till uttryck i den politiska arenan. Vidare kommer endast den politiska framställningen gällande gängkriminalitet studeras i förhållande till den Socialdemokratiskt ledda regeringen samt Moderaterna. Dessa parter har valts ut med hänvisning till att de utgörs av regeringen som därtill är ledd av Sveriges största parti, Socialdemokraterna, samt att den andra parten utgörs av Sveriges näst största parti, Moderaterna. Därmed är det av intresse att studera deras framställning av gängkriminaliteten. Därtill är det specifikt framställningar kopplade till Moderaternas respektive den Socialdemokratiskt ledda regeringens program mot gängkriminalitet som kommer studeras. Därmed kommer programmen “10 mönsterbrytande reformer” och “34-punktsprogrammet” samt material kopplade till dessa studeras. Dessa program presenterades år 2019 vilket resulterar i att denna studie endast studerar den samtida diskursen/de samtida diskurserna kring gängkriminalitet som kommer till uttryck i materialet.

---

¹ Med regeringen menas i denna uppsats den regering som står bakom 34-punktsprogrammet i form av den Socialdemokratiskt ledda regeringen bestående av Socialdemokraterna samt Miljöpartiet. Därmed används begreppet i denna uppsats inte för att hänvisa till den i skrivande stund sittande regeringen bestående av endast Socialdemokraterna. Däremot finns därtill en medvetenhet kring att huvudfokus i denna studie är Socialdemokraternas framställning i förhållande till 34-punktsprogrammet snarare än Miljöpartiets framställning.

Därmed ämnar studien inte studera förändring över tid. Förhoppning är därmed att materialet som kopplas samman med respektive program speglar den samtida framställningen. Syftet med denna studie är att skapa förståelse för den samtida politiska framställningen av gängkriminaliteten och vilken/ vilka diskurser om gängkriminalitet som kommer i uttryck i framställningen. För att uppfylla detta syfte kommer följande frågeställningar studeras:

- Hur framställs gängkriminalitet i den politiska debatten och vilken/vilka diskurser kopplade till gängkriminalitet kommer i uttryck i framställningen?
- I vilken utsträckning framställs gängkriminaliteten som en säkerhetsfråga i den samtida politiska debatten i Sverige?

2. Tidigare forskning

I detta kapitel kommer den tidigare forskning som identifierats i korthet presenteras. Sammanfattningen visar den tidigare forskningen på en lucka gällande forskning kring hur gängkriminalitet har framställts. Dessutom är forskningen som berör framställningen av gängkriminaliteten främst publicerad på 90-talet alternativt berör tidigt 2000-tal, vilket innebär att dessa resultat potentiellt inte speglar dagens framställning. Därtill återfinns en begränsad mängd forskning som studerar gängkriminalitet i förhållande till säkerhetisering, vidare berör denna forskning främst Centralamerika och Nordamerika. Detta visar på vikten av att undersöka den politiska framställningen i Sverige gällande gängkriminalitet utifrån ett säkerhetiseringsperspektiv. Därmed kommer denna studie bidra med kunskap och förståelse för den samtida politiska framställningen om gängkriminalitet i Sverige och huruvida framställningen kan kopplas samman med säkerhetisering. Vidare kommer den diskurs/de diskurser kring gängkriminalitet som speglas i den samtida politiska framställningen belysas. Studierna som presenteras i detta kapitel har fokus på hur gängkriminaliteten har konstruerats och framställts till följd av att denna studie kommer fokusera på framställningen av gängkriminalitet. Därmed har studierna en konstruktivistisk ansats och betraktar den sociala verkligheten som konstruerad (Boréus 2015b:164). Eftersom den sociala verkligheten är konstruerad är även hotbilder konstruerade, vilket berörs i den tidigare forskningen. Framställningen av gängkriminaliteten är av vikt att studera till följd av att framställningen får konsekvenser för hur problematiken hanteras i praktiken.

2.1 Kritiska gängstudier

Bland de studier som studerar hur gängkriminaliteten har framställts finner vi Thompson, Young och Burns (2000) artikel. Artikeln har en kvantitativ ansats och fokuserar på hur gängkriminalitet framställts i media i USA mellan år 1991-1996. Resultaten i studien visar kortfattat att medias framställning av gäng innefattar bilden av att gängen utgör ett hot mot “valued institutions, such as the family, and preferred social patterns, such as public safety” (Thompson, Young och Burns 2000:427). De beskriver även att gängen framställs utgöra “a direct threat to the normative order” (Thompson, Young och Burns 2000:427). Även McCorkle och Miethe (1998) studerar gängkriminalitetens framställning. Författarna studerar däremot hur rättsväsendet framställde gängkriminaliteten i Nevada under 80- och 90-talet (McCorkle och Miethe 1998:62). Författarna kopplar denna framställning till moralpanik. Resultaten visar i korthet att gängkriminalitet framstod utgöra ett större hot än vad den faktiska gängbrottsligheten gjorde. Detta kopplar författarna till begreppet moralpanik som representerar den enligt författarna överdrivna rädslan samt paniken i förhållande till det faktiska hotet som gängkriminaliteten utgjorde (McCorkle och Miethe 1998:58-60). Det beskrivs även att moralpaniken legitimerade utökade ekonomiska resurser till rättsväsendet (McCorkle och Miethe 1998:60). Vidare skriver Meehan (2000) om gängkriminaliteten som ett socialt konstruerat problem. Gängkriminaliteten är enligt författaren ett politiskt problem där gängkriminaliteten medvetet framställts som ett hot för att legitimera ökade befogenheter till Polisen samt utökad budget för rättsväsendet (Meehan 2000:338).

Därtill belyser Weng och Mansouri (2021) hur afrikanska samhällsgrupper² i Australien framställs i media samt i politiken. Författarna menar att när afrikanska samhällsgrupper omnämns beskrivs de i negativa termer och kopplas samman med kriminalitet (Weng och Mansouri 2021:470). Begreppet “African gangs” myntades av media som rubriksatte ett antal mindre brott som begåtts av svarta personer med denna term. Denna framställning legitimerade enligt Weng och Mansouri (2021:476) att afrikanska samhällsgrupper hölls under extra uppsikt men var även starten för debatten kring “African gangs” i Australien. Till följd av detta fick “African gangs” uppmärksamhet i media där granskande journalister studerade “African gangs” och de brott som begicks av dem. Politiker tog även tillfället i akt och författarna menar att de utnyttjade tillfället och framställningen av “African gangs” för att gynna sin egen politiska agenda. Politiker beskrev bland annat att “African gangs” satte

---

² Refererar till det som i engelskan benämns som “communities”

skräck i den australiensiska befolkningen och författarna beskriver att politikerns framställning “further contributed to public hysteria and panic” (Weng och Mansouri 2021:476).

2.2 Säkerhetsisering av gängkriminalitet

Bland den tidigare forskningen som berör säkerhetsisering i förhållande till gängkriminalitet finner vi van der Borgh och Savenijes (2019) artikel om säkerhetsisering av gäng i El Salvador. Van der Borgh och Savenije (2019:910) utgår i sin artikel från Balzacqs perspektiv på säkerhetsisering, de belyser därmed hur det i en säkerhetsiseringsprocess inte behöver finnas en given publik och en given säkerhetsiseringsaktör. Författarna menar att det finns flertalet publikationer men även att det kan vara svårt att skilja på den roll som säkerhetsiseringsaktören har kontra den roll som publiken har (Van der Borgh och Savenije 2019:910). Detta exemplifierar de med säkerhetsiseringen av gängkriminalitet i El Salvador. Allmänheten och regeringen i El Salvador var ense om att gängkriminaliteten behövde tas itu med samt att den utgjorde ett hot mot samhället när El Salvadors regering vidtog åtgärder mot gängkriminaliteten. Målet med åtgärderna som vidtogs var att minska mängden dödligt våld i El Salvador (Van der Borgh och Savenije 2019:917). Åtgärderna innefattade både informella och formella åtgärder. De formella åtgärderna bestod exempelvis av massinspärningar, vilket var en åtgärd som accepteras av allmänheten. De informella åtgärderna presenteras däremot inte för allmänheten. Dessa innefattade exempelvis att föra samtal med gängen. När dessa informella åtgärder infördes fanns en medvetenhet hos regeringen om att de informella åtgärderna inte skulle accepteras av publiken som utgjordes av allmänheten vilket resulterade i att de hölls informella fram tills dess att de givit resultat. Eftersom dessa inte presenterats för allmänheten behövde de inte framställas som legitima utifrån allmänhetens perspektiv, dessa behövde bara framställas som legitima för publiken som utgjordes av den begränsade mängden människor som visste att åtgärderna skulle vidtas (Van der Borgh och Savenije 2019:914,917).

Även Müller (2021) skriver om säkerhetsisering av kriminalitet och i Centralamerika under 2000-talet. Enligt Müller har kriminaliteten i allmänhet och gängkriminaliteten i synnerhet framställts utgöra existentiella hot mot lokala samhällen i Centralamerika. Författaren nämner att det framförallt är gängen MS-13 och 18th Street som framställts utgöra ett existentiellt hot. Denna framställning av (gäng)kriminaliteten har i sin tur legitimerat att länder i Centralamerika har en “tough on crime”-inriktning där flertalet åtgärder inrättats för att

stoppa (gäng)kriminaliteten. Müller (2021:201) beskriver exempelvis hur militären använts för att patrullera marginaliserade områden. Statsledarna i länderna i Centralamerika upplevde även att de var i behov av hjälp med hanteringen av gängkriminaliteten. För att få hjälp med hanteringen riktades fokus från de centralamerikanska länderna mot USA genom att år 2003 försöka framställa gängkriminaliteten som ett akut hot, mer akut än både traditionella krig samt gerillakrig. Genom denna framställning uppmanade Centralamerikas länder till USA:s inblandning i hanteringen av gängkriminaliteten. Trots denna framställning avstod USA från inblandning. Ett år senare användes en ny taktik av dessa länder för att få USA:s hjälp samt uppmärksamhet, nämligen att öppet spekulera om att det potentiellt fanns en koppling mellan al-Qaida och gängen MS-13 samt 18th Street. Denna taktik var lyckad och USA:s stöd i kampen mot gängkriminaliteten till följd av denna framställning legitimerade även att Centralamerikanska länder använde ännu hårdare tag mot gängkriminaliteten (Müller 2021:202).

Därtill exemplifierar Müller och Hochmüller (2017) hur USA:s inblandning i hanteringen av gängkriminaliteten i Centralamerika utvecklade sig i Guatemala. Likt andra länder i Latinamerika säkerhetsiserade Guatemala (gäng)kriminaliteten med fokus på gängen MS-13 och 18th Street år 2004 (Müller och Hochmüller 2017:395). För att gängkriminaliteten i Guatemala skulle få uppmärksamhet från USA samt för att landet skulle få hjälp vid hanteringen av problemet spreds rykten i Guatemala, likt ryktena i de andra länderna, om att det skulle finnas kopplingar mellan al-Qaida och de latinamerikanska gängen. Till följd av detta bidrog USA med bistånd till Guatemala. Biståndets fokus var att stoppa gängkriminaliteten och inkluderade bland annat "security assistance programs" (Müller och Hochmüller 2017:395).

Vidare skriver Müller (2018) om trenden i Latinamerika där kriminalisering används "as a form of 'governing through crime'" (Müller 2018:180). Denna trend som Müller skriver om kopplar han även till begreppet säkerhetsisering. Den politiska debatten i Latinamerika gällande kriminalitet menar han karaktäriserats av att den framställer kriminaliteten som en säkerhetsfråga. Denna framställning menar Müller (2018:181) fyller en funktion för den politiska eliten. För att tydliggöra detta exemplifieras Colombias framställning av gerillaorganisation Fuerzas Armadas Revolucionarias de Colombia som den kriminella fienden. Genom denna framställning legitimerades Colombias regerings "war against guerrilla crime" vilket bidrog till att den sittande regeringens makt bibehölls (Müller

2018:181). En annan författare som skriver om säkerhetisering i Latinamerika är Glendhill (2018). Glendhill (2018) skriver specifikt om USA:s påverkan i säkerhetsprocesser i Latinamerika. Författaren nämner exempelvis hur USA varit en del i formandet av Mexikos "war on drugs" (Glendhill 2018:151). Artikeln ämnar studera de negativa effekterna av säkerhetisering. I fallet med "war on drugs" i Mexiko menar författaren att konsekvenserna som följde säkerhetiseringen var att människorna med minst ekonomiska resurser i Mexiko straffades. Dessa straffades genom att en stor andel människor fängslades till följd av säkerhetiseringen av "war on drugs", den population som fängslades bestod därmed till stor del av de med minst ekonomiska resurser (Glendhill 2018:148).

3. Teori

I detta kapitel kommer den teori som utgör grunden för studien att presenteras och diskuteras. Utöver en presentation av teorins grundantaganden kommer kritik mot teorin presenteras. Kapitlet avslutas med att presentera avgränsningar gällande vilka delar av teorin som kommer användas i denna studie.

3.1 Säkerhetiseringsteorin

Den teori som kommer utgöra grunden för denna studie är traditionell säkerhetiseringsteori som ofta kallas Köpenhamnskolan. Teorin tillhör fältet kritiska säkerhetsstudier eftersom den skiftar fokus från den traditionella synen på säkerhet och utgår inte endast från statens säkerhet eller militären. Som nämnt i inledningen uppkom teorin under 90-talet, efter kalla kriget i samband med att fler och fler frågor klassificerades som säkerhetsfrågor (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:vii). Grunden i teorin handlar om att beskriva processen för hur det går till när en fråga går från att vara en icke-politisk fråga till att bli en säkerhetsfråga. Säkerhet är enligt Buzan, Wæver och de Wilde (1998:21) sammanlänkat med överlevnad. Det krävs att en fråga utgör ett existentiellt hot mot ett referensobjekt för att frågan ska klassificeras som en säkerhetsfråga. Författarna beskriver även att det speciella med säkerhetsfrågor är att de legitimerar så kallade extraordinära åtgärder. Detta beskriver de enligt följande:

The special nature of security threats justifies the use of extraordinary measures to handle them. The invocation of security has been the key to legitimizing the use of

force, but more generally it has opened the way for the state to mobilize, or to take special powers, to handle/existential threats. Traditionally, by saying “security,” a state representative declares an emergency condition, thus claiming a right to use whatever means are necessary to block a threatening development.

Buzan, Wæver och de Wilde (1998:21)

I citatet är det möjligt att utläsa att säkerhet traditionellt sammanlänkas med att en nödsituation utropas vilket är vad som legitimerar användningen av de extraordinära åtgärderna. Som nämnt fokuserar författarna på processen som leder fram till att en fråga framställs som en säkerhetsfråga. Processen som Buzan, Wæver och de Wilde (1998:23) beskriver för att en fråga ska säkerhetsas sker i flertalet steg. I det första steget är frågan en icke-fråga för politik. När frågan lyfts på den politiska agendan blir den politiserad. I det andra steget blir frågan säkerhetsas genom att frågan framställs utgöra ett existentiellt hot mot ett referensobjekt. Det är det andra steget, säkerhetsasprocessen, som Buzan, Wæver och de Wilde (1998:24) fokuserar på. Själva säkerhetsasprocessen följer ett visst mönster och innehåller vissa specifika delar samt aktörer.

Den första delen är att frågan behöver lyftas av en aktör. Genom en så kallad talakt (speech act) behöver aktören framställa att frågan utgör ett existentiellt hot mot ett referensobjekt för att frågan ska säkerhetsas (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:27). Vidare krävs det att referensobjektets överlevnad även framställs vara värd att värna om för att frågan skall säkerhetsas. Om referensobjektets överlevnad inte är värd att värna om finns det heller ingen anledning att införa åtgärder för att skydda referensobjektet. Framställs en fråga däremot vara ett existentiellt hot mot ett referensobjekt samtidigt som referensobjektets överlevnad framställs vara värd att värna om beskrivs denna framställning som ett säkerhetsasförsök (securitizing move) (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:36). Säkerhetsasförsöket innebär inte per automatik att en fråga blir en säkerhetsfråga, framställningen måste accepteras av den publik som den presenteras för, för att frågan ska säkerhetsas (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:25).

Lyckad säkerhetsas i form av att frågan accepteras som ett existentiellt hot mot ett referensobjekt resulterar i att frågan blir högprioriterad samt att frågan behöver hanteras med akuta åtgärder som stoppar hotet. Till följd av detta legitimeras så kallade extraordinära åtgärder. Detta är åtgärder som inte hade varit möjliga att legitimera om frågan inte hade

säkerhetiserats. Dessa åtgärder bör betraktas som undantag och därmed som åtgärder som går utöver det vanliga och som inte tillåts i normaltillståndet. Till följd av att frågor framställs som säkerhetsfrågor framställs de extraordinära åtgärderna därmed som legitima i förhållande till hotet (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:24). En aspekt som utmärker säkerhetsfrågor är enligt Buzan, Wæver och de Wilde (1998:25,28) att säkerhetsfrågor karaktäriseras av att de har en brådskande karaktär. Säkerhetsfrågor är akuta och kräver därmed akuta åtgärder. Detta innebär även att en aktör genom att uttala att en fråga är en säkerhetsfråga samtidigt uttalar att frågan är av brådskande karaktär. Detta eftersom den brådskande karaktären är avgörande för legitimeringen av de extraordinära åtgärderna. Den brådskande karaktären resulterar även i att frågan behöver prioriteras högt till följd av att tidsaspekten är avgörande för hur mycket skada hotet kan alternativt komma göra innan det stoppas. Därmed behöver säkerhetsfrågor snabba och kraftfulla åtgärder (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:29).

Vidare menar författarna att det finns tre analysenheter när en säkerhetiseringsanalys genomförs, dessa är säkerhetiseringsaktören, referensobjektet samt funktionella aktörer. Säkerhetiseringsaktören är som nämnt den aktör som framför att en fråga utgör ett existentiellt hot mot ett referensobjekt och är därmed även den som framför talakten. Referensobjektet är däremot det vars existens hotas. Vidare krävs det att referensobjektets överlevnad är att betrakta som skyddsvärd för att det ska röra sig om ett referensobjekt. Den sista analysenheten är funktionella aktörer, dessa är aktörer som varken betraktas som referensobjekt eller säkerhetiseringsaktörer. Dessa utmärker sig genom att de trots detta har en påverkan inom säkerhetsfältet i bemärkelsen att de påverkar beslutsfattandet (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:36).

3.2 Kritik och avgränsningar

Traditionell säkerhetiseringsteori har däremot kritiserats för att ignorera publiken. Enligt Balzacq (2005:177-178) ignoreras nämligen publiken av traditionell säkerhetiseringsteori trots att teorin belyser att publikens acceptans är avgörande för om något säkerhetiseras eller inte. Författaren menar att publiken inte uppmärksammas nog i teorin. Teorin saknar nämligen tillräckligt med fokus på publiken som överskuggas av teorins fokus på talakten och hur denna är utformad och framförd. Dessutom saknas publiken som analysenhet när författarna presenterar de tre enheterna som är en del av säkerhetsanalysen. Eftersom dessa analysenheter är säkerhetiseringsaktören, referensobjektet samt funktionella aktörer resulterar

detta i att publiken ignoreras som analysenhet (Balzacq 2005:177-178). Även Eriksson (2000:1-2) riktar fokus mot publiken och poängterar svårigheter med att mäta acceptansen hos publiken inom traditionell säkerhetiseringsteori till följd av vagheten gällande kriterier för hur acceptansens mäts. Till följd av den presenterade kritiken har denna studie avgränsas till att endast studera säkerhetiseringsförsök. Därmed kommer acceptansen hos publiken inte studeras, vilket gör att problematiken kring hur acceptansen mäts undviks i denna studie.

4. Metod

Detta kapitel kommer redogöra för metoden diskursanalys med tillvägagångssättet "What's the problem represented to be" (Bacchi 2012a), vilket är den metod som används i denna studie. Vidare kommer min förförståelse, forskarroll och transparens presenteras samt diskuteras. Avslutningsvis kommer studiens material presenteras. Både urvalsmetod samt motivering till avgränsningarna presenteras.

4.1 Diskursanalys

Metoden som kommer användas i denna uppsats är en diskursanalys. En diskurs innefattar en uppsättning dominerande föreställningar som sammanlänkas med hur människor uppfattar samt tolkar sin omvärld. Diskursen är därmed kopplad till hur människor kategoriserar samt beskriver olika fenomen men innefattar även praktiker som inte är språkliga (Boréus 2015a:177). Inom diskursanalys finns det olika inriktningar och även olika tillvägagångssätt för hur en diskursanalys ska genomföras (Boréus 2015a:178). Det tillvägagångssätt som kommer användas i denna studie är Bacchis analysmetod "What's the problem represented to be" (WPR). Metoden lämpar sig för policystudier eftersom metoden ämnar synliggöra underliggande antaganden i presenterade lösningar på problem (Bacchi 2012b:4; Boréus 2015:181). Utifrån det poststrukturalistiska synsätt som Bacchi utgår ifrån i tillvägagångssättet WPR betraktas policyförslag inte som objektiva lösningar på problem, varje lösning vilar på ett antagande från den person som författat policyn (Bacchi och Goodwin 2016:16). En presenterad lösning på ett problem säger även något om hur en aktör själv uppfattar problemet. Bacchi (2012a:22) beskriver att lösningar på ett problem snarare producerar själva problemet än löser det. Med hjälp av Bacchis (2012a:22; 2012b:4) tillvägagångssätt synliggörs både hur problem är konstruerade samt det som tas för givet i en specifik policy.

Bacchi presenterar en uppsättning frågor som är till hjälp för att synliggöra underliggande antaganden. Denna studie kommer endast fokusera på två av de sex frågor som Bacchi presenterar med huvudfokus på hennes andra fråga vilken är “What presuppositions or assumptions underpin this representation of the ‘problem’?”(Bacchi 2012a:21). Frågan ämnar studera logiken bakom policyförslag och vilka bakomliggande föreställningar som möjliggör för policyförslagets utformande. Syftet med frågan är därmed att studera och skapa förståelse för hur policyförslag möjliggjorts genom bakomliggande antaganden (Bacchi 2009:5). Bacchi och Goodwin (2016:21) beskriver även att det är denna fråga som specifikt ämnar studera diskursens utformning vilket gör att den är en lämplig metodologisk grund för denna uppsats. Därtill kommer första frågan även beröras i analysen när lösningarna gällande hanteringen av gängkriminaliteten diskuteras, frågan är följande “What’s the ‘problem’ [...] represented to be in a specific policy or policy proposal?” (Bacchi 2012a:21). Frågan är ämnad som en ingång för analysen och ställs för att belysa problemrepresentation/problemrepresentationerna i den studerade policyn (Bacchi & Goodwin 2016:18-19). För att sammanföra Bacchis metod med säkerhetiseringsteorin kommer Bacchis analysfrågor formas om för att passa studien. För att sammanföra säkerhetiseringsteorin med WPR behöver Buzan, Wæver och de Wildes perspektiv på hur säkerhetisering bör studeras presenteras. Buzan, Wæver och de Wilde beskriver att säkerhetsiseringsprocessen kan studeras direkt, denna beskriver de enligt följande:

Thus, the exact definition and *criteria* of *securitization* is constituted by the intersubjective establishment of an existential threat with a saliency sufficient to have substantial political effects. Securitization can be studied directly; it does not need indicators. The way to study securitization is to study discourse and political constellations: When does an argument with this particular rhetorical and semiotic structure achieve sufficient effect to make an audience tolerate violations of rules that would otherwise have to be obeyed? If by means of an argument about the priority and urgency of an existential threat the securitizing actor has managed to break free of procedures or rules he or she would otherwise be bound by, we are witnessing a case of securitization.

(Buzan, Wæver och de Wilde 1998:25)

Tillvägagångssättet som Bacchi (2012) presenterar fungerar som en brygga mellan att genomföra en policyanalys och att applicera Buzan, Wæver och de Wildes (1998) säkerhetiseringsteori på policystudier. Säkerhetiseringsteorin presenterar ett teoretiskt

ramverk men saknar däremot ett konkret tillvägagångssätt för hur detta ramverk kan studeras, specifikt i förhållande till policy (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:vii). Bacchis analysverktyg fungerar därmed som bryggan mellan säkerhetsiseringsteorin och policystudier. WPR bidrar därmed med ett tillvägagångssätt för hur policystudier kan genomföras (Bacchi 2012b:4; Boréus 2015:181).

Detta är även en av anledningarna till att diskursanalys valts som metod istället för andra kvalitativa textanalyser som tematisk analys eller kvalitativ innehållsanalys. Författarna av säkerhetsiseringsteorin förespråkar som nämnt att studera diskurser för att studera säkerhetsiseringsprocessen vilket gör diskursanalysen lämplig för denna studie (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:25). Därtill innefattar diskursanalys en maktaspekt som både tematisk analys och innehållsanalys saknar (Boréus 2018:179; Bryman 2018:677,702). Diskurser är inte endast en uppsättning av dominerande föreställningar, dessa föreställningar styr även vad som betraktas som sanning och därmed kan diskurser betraktas som ett maktmedel. Eftersom diskurser styr hur människor betraktar sin omvärld finns en medvetenhet om att diskursers utformning får faktiska konsekvenser för människor samt hur världen utformas (Boréus 2018:179). Detta är av relevans i denna studie eftersom diskurserna kring gängkriminalitet är sammanlänkade med hur gängkriminaliteten hanteras.

4.2 Operationalisering

Eftersom Buzan, Wæver och de Wilde menar att säkerhetsisering bör studeras genom diskursanalys samt genom att studera argumentation som följer ett visst mönster lämpar sig WPR-metoden, specifikt med fokus på Bacchis andra fråga (Bacchi 2012b:4; Bacchi och Goodwin 2016:21; Boréus 2015:181). De frågor som kommer ställas till materialet är inspirerade av Bacchis frågor men har samtidigt en koppling till säkerhetsiseringsteorin.

Frågorna som kommer ställas till materialet är därmed följande:

1. Vilket är referensobjektet? (exempelvis staten, samhället)
2. Hur framställs hotet? (exempelvis brådskande, allvarligt, existentiellt, som andra hot)
3. Hur ska problemet hanteras? (exempelvis med åtgärder utöver det vanliga, akuta åtgärder, med ordinära åtgärder)

Möjligt utfallsrum				
Analysfrågor:	Koppling till säkerhetsiseringsteorin:			Saknar teorianknytning:
Vilket är referensobjektet?	Staten	Samhället		Referensobjekt saknas
Hur framställs hotet?	Existentiellt	Brådskande	Allvarligt	Som andra hot
Hur ska problemet hanteras?	Akuta åtgärder	Åtgärder utöver det vanliga		Med ordinära åtgärder

Tabell 1. Möjligt utfallsrum

Frågorna berör framförallt de bakomliggande antagandena i materialet, vilket kopplas samman med Bacchis andra fråga (Bacchi 2012a:21). Dessa har dessutom en koppling till det Buzan, Wæver och de Wilde (1998:36) beskriver som säkerhetsiseringsförsök. Den första frågan som kommer ställas till materialet har en tydlig teoretisk anknytning till följd av att referensobjektet ska identifieras, vilket är en grund för att en fråga ska säkerhetsiseras (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:36). Dessutom kopplas det samman med Bacchis fråga två eftersom underliggande antaganden i problemformuleringen kommer synliggöras i form av vem/vad som är i behov av skydd från gängkriminaliteten (Bacchi 2012a:21). Analysfråga två har en koppling till Bacchis fråga två men även teoretisk förankring till följd av att hur hotet framställs är avgörande för om det rör sig om ett säkerhetsiseringsförsök eller inte (Bacchi och Goodwin 2016:16). Dessutom är hotframställningen avgörande för om det som hotas kan klassificeras som ett referensobjekt eller inte (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:25). Den sista analysfrågan har en koppling till Bacchi till följd av att problemhanteringen säger något om hur problemet är konstruerat i en specifik policy (Bacchi och Goodwin 2016:1). Vidare har hanteringen en teoretisk relevans eftersom säkerhetsiseringsförsök används för att legitimera extraordinära åtgärder (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:25). Därmed är det av relevans att studera förslagen för hur problemet med gängkriminaliteten ska hanteras.

4.3 Förförståelse, forskarroll, transparens

Till följd av den socialkonstruktivistiska samt poststrukturalistiska ansatsen i Bacchis (2012b:1) metod är det av vikt att diskutera min roll i förhållande till studien. Den socialkonstruktivistiska grunden innebär att jag som forskare inte kan betraktas som objektiv i förhållande till min studie (Bacchi 2009:19). Istället bör jag betraktas som en del i studien och som en komponent som har påverkan på resultatet eftersom resultatet grundas i min tolkning av materialet. Detta resulterar även i att jag som forskare behöver vara transparent, både genom diskussionen av resultaten samt med min förförståelse. Thurén (2019:114-115) beskriver att samtliga människor har förståelse. Den utgör grunden för vår förståelse av omvärlden och är därmed en förutsättning för att vi människor överhuvudtaget ska förstå vad som sker runt omkring oss. Konsekvensen av detta blir därmed att vår förförståelse påverkar våra tolkningar, vilket även blir fallet i denna studie (Liebling 2001:482). Av denna anledning är det av vikt att jag är transparent med min förförståelse. Jag är sedan tidigare insatt i frågor som berör gängkriminalitet till följd av mina studier i kriminologi och till följd av min fördjupning inom organiserad brottslighet. Denna kunskap begränsas däremot till framförallt Polismyndighetens syn på sådan brottslighet. Min kunskap kring hur gängkriminaliteten framställs i politiken de senaste åren är därmed begränsad. För att vidare öka transparensen i studien har de citat som resultaten grundar sig i inkluderats i resultatkapitlet för att ge läsaren möjligheten att själv tolka citaten samt för synliggöra vilka uttalanden som resultatresonemangen i grundar sig i.

4.4 Material

Urvalsmetoden som använts för att välja ut materialet är ett målstyrt urval. Därmed har materialet styrts av studiens mål vilket är att skapa förståelse för den politiska framställningen av gängkriminalitet i Sverige samt vilken/vilka diskurser som kommer till uttryck i framställningen. Därtill innebär utvalsmetoden begränsningar gällande generalisering av studiens resultat. Eftersom urvalsmetoden är ett icke-sannolikhetsurval är det inte möjligt att generalisera resultaten till populationen vilket i studiens fall är hur politiska partier i Sverige framställer gängkriminalitet (Bryman 2018:216). Däremot är det möjligt att beroende på studiens resultat potentiellt genomföra en teoretisk generalisering, alltså betrakta studiens resultat som ett fall av säkerhetsisering (Bryman 2018:485).

Eftersom studien avgränsats till att endast studera “34-punktsprogrammet” samt “10 mönsterbrytande reformer” styr detta valet av studiens material (Bryman 2016:498). Materialet i denna studie utgörs av motioner, propositioner, pressmeddelanden, presskonferenser samt tal som berör respektive program. Eftersom omfånget av material som berör dessa program är för stort för att hantera i en uppsats har endast de mest tongivande uttalandena i förhållande till respektive program valts ut. Med de mest tongivande uttalandena menas de uttalanden som varit mest återkommande i förhållande till respektive program. Därtill har endast presskonferenser samt tal som framförts av partiledare alternativt för ämnet relevanta talespersoner inom partiet inkluderats. Med för ämnet relevanta talespersoner menas i detta fall inrikesministern, vars ena presskonferens kopplad till nyheter gällande “34-punktsprogrammet” inkluderats. Målet är att detta material ska spegla en eller flera diskurser kring gängkriminalitet. Därmed kan materialet i sig inte betraktas utgöra en diskurs. Materialet kan endast betraktas utgöra en avspegling av en diskurs alternativt olika diskurser genom att hur gängkriminalitet framställs i politiken och vilka föreställningar det finns kring detta ämne kommer i uttryck i materialet (Boréus 2015a:177).

5. Analys

I detta kapitel kommer materialet analyseras. Analysen är uppdelad på sådant sätt att kapitlet inleds med en analys av materialet kopplat till regeringens “34-punktsprogram” för att sedan avslutas med en analys av materialet kopplat till Moderaternas “10 mönsterbrytande reformer”. Respektive analys av respektive program har delats in i underrubriker där de analysfrågor som presenteras i metodavsnittet utgör underrubrikerna. Därmed kommer analysfrågorna studeras var för sig i analysen.

5.1 Regeringen - “34-punktsprogrammet”

5.1.1 Vilket är referensobjektet?

Första meningen på Regeringskansliets hemsida om regeringens 34-punktsprogram är följande “I Sverige ska alla vara trygga, oavsett var man bor. Kampen mot det grova våldet och nyrekryteringen till gäng- och nätverksmiljöer måste intensifieras.” (Regeringskansliet 2021). Citatet kan tolkas som att tryggheten i Sverige hotas av det grova våldet och gängkriminaliteten. Detta eftersom det beskrivs att arbetet mot både det grova våldet samt

nyrekryteringen till gäng- samt nätverksmiljöer behöver intensifieras. Behovet av detta arbete nämns efter att det beskrivits att alla har rätt att vara trygga vilket resulterar i tolkningen att gängkriminaliteten hotar tryggheten i Sverige. Denna framställning ligger i linje med den tidigare forskningen av Thompson, Young och Burns (2000:427) som beskriver att tryggheten för allmänheten framställs hotad av gängkriminaliteten i media. Till skillnad från den tidigare forskningen är det däremot en annan aktör i form av regeringen vars framställning innehåller att tryggheten i Sverige hotas av gängkriminaliteten.

Eftersom tryggheten i Sverige hotas av gängkriminaliteten kan detta i viss mån även kopplas samman med säkerhetiseringsteoris begrepp referensobjekt. Detta eftersom det är referensobjektet som hotas, men det krävs däremot att referensobjektet framställs vara existentiellt hotat för att det de facto ska betraktas som ett referensobjekt (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:36). Därtill kan tryggheten i Sverige tolkas som värd att beskydda baserat på citatet eftersom det beskrivs att arbetet mot det som orsakar otryggheten (gängkriminaliteten) behöver intensifieras. Detta styrker kopplingen till säkerhetiseringsteorin eftersom det krävs att referensobjekts överlevnad är värd att skydda för att något ska betraktas som ett referensobjekt (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:36).

Därtill beskriver Socialdemokraterna uttryckligen på sin hemsida att gängkriminaliteten hotar tryggheten i Sverige. På hemsidan står följande skrivet "Gängkriminaliteten utgör ett stort hot mot tryggheten i Sverige genom skjutningar, våld, hot, narkotikahandel och sprängningar." (Socialdemokraterna u.å.). I samband med citatet påvisar Socialdemokraterna att den Socialdemokratiskt ledda regeringen infört "34-punktsprogrammet" mot gängkriminalitet, vilket tyder på att programmet införts för att skydda tryggheten i Sverige. Därmed stöder detta citat att det är tryggheten i Sverige som framställs vara hotad och som därmed kan betraktas som ett potentiellt referensobjekt (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:36). Framställningen på Socialdemokraternas hemsida påminner om framställningen på Regeringskansliets hemsida. Följande citat exemplifierar detta "Parallellt med arbetet med "34-punktsprogrammet" och andra reformer för ökad trygghet pågår samtidigt den största utbyggnaden av polisen någonsin i Sverige" (Regeringskansliet 2020). Citatet visar att införandet av "34-punktsprogrammet" syftar till att öka tryggheten i Sverige. Genom att uttrycka att "34-punktprogrammets" syfte är tryggheten samtidigt som programmet är en reform som ämnar stoppa gängkriminaliteten är ett underliggande antagande att gängkriminaliteten hotar tryggheten i Sverige.

Även följande citat stöder resonemanget kring tryggheten i Sverige som potentiellt referensobjektet i framställningen av gängkriminaliteten,

“Sverige ska vara ett tryggt land för alla. Det grova våldet och gängkriminaliteten hotar inte bara människors trygghet utan undergräver också sammanhållningen och framtidstron. Hela samhället ska göra sin del för att säkerställa trygghet på gator och torg. Gängkriminaliteten ska övervinnas med den demokratiska rättsstatens fulla kraft och nyrekryteringen ska brytas med långsiktigt verksamma brottsförebyggande åtgärder”

(Proposition 2021/22:1, s. 9-10)

Citatet är ett utdrag från inledningen i Socialdemokraternas budgetmotion för år 2022. Tryggheten i Sverige beskrivs uttryckligen som hotad i citatet. Samtidigt visar citatet på att tryggheten i Sverige är skyddsvärd eftersom det beskrivs att hela samhället behöver arbeta för att säkerställa tryggheten. Eftersom tryggheten i Sverige ska säkerställas finns ett underliggande antagande om att den är skyddsvärd. Samtliga av dessa citat visar därmed på hur gängkriminaliteten framställs hota tryggheten i Sverige. Vidare innebär detta som nämnt att tryggheten i Sverige även potentiellt kan betraktas som ett referensobjekt (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:36). Däremot belyser det sista citatet även sammanhållningen och framtidstron som hotade av gängkriminaliteten vilket särskiljer sig från övriga citat. Sammanhållningen och framtidstron kan sammanlänkas med att det svenska samhället hotas, snarare än att tryggheten i Sverige hotas. Därmed är det möjligt att tolka detta som att det snarare är det svenska samhället och tryggheten i det svenska samhället som hotas av gängkriminaliteten snarare än specifikt tryggheten i Sverige.

Utöver detta står följande skrivet i ett faktablad om förslaget gällande hemlig dataavläsning som är en del av regeringens 34-punktsprogram “I förlängningen kommer förslaget att leda till ett tryggare samhälle och ett större förtroende för myndigheternas brottsbekämpning” (Justitiedepartementet 2019:2). Därmed framställs det som att förslaget om hemlig dataavläsning kommer leda till ökad trygghet samt större förtroende för myndighetens brottsbekämpning vilket tyder detta på att tryggheten samt förtroendet kommer öka till följd av “34-punktsprogrammet”. Samtidigt behöver detta inte betyda att tryggheten samt tilliten i samhället har hotats av gängkriminaliteten vilket särskiljer sig från tidigare citat. I tidigare

citat är det möjligt att utläsa att det underliggande antagandet är att tryggheten i samhället hotas alternativt så uttalas hotet från gängkriminaliteten mot samhället, med fokus på tryggheten i samhället, direkt. Samtidigt som detta är fallet stöder citatet den sammantagna framställningen av regeringen där tryggheten i samhället framställs som skyddsvärd. Detta till följd av beskrivningen av att tryggheten kommer öka som en positiv effekt av förslaget gällande hemlig dataavläsning. Således bidrar citatet till framställningen av tryggheten i samhället som skyddsvärd vilket kan kopplas samman med ett av kraven som behöver uppfyllas för att något ska betraktas som ett referensobjekt (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:36).

Däremot är det inte alltid självklart i regeringens framställning av gängkriminaliteten att tryggheten i samhället hotas av gängkriminaliteten. I propositionen ”Prop. 2019/20:64 Hemlig dataavläsning” presenteras en av lösningarna på problemet med gängkriminaliteten i form av ett lagförslag om hemlig dataavläsning, i propositionen står följande:

“Tillväxten av kriminella grupper och nätverk har blivit ett stort problem. Konflikter som uppstår i den kriminella miljön leder till skjutningar på allmän plats och utmanar myndigheternas förmåga att upprätthålla lag och ordning. Det kan leda till att människor känner otrygghet och kan minska legitimiteten hos samhällets institutioner.”

(Proposition 2019/20:64, s. 64).

Det är två delar med citatet som skiljer sig från de tidigare framställningarna. Den första delen berör att “legitimiteten hos samhällets institutioner” (Proposition 2019/20:64, s. 64) beskrivs som potentiellt hotad av gängkriminaliteten. Legitimiteten kan baserat på citatet betraktas potentiellt vara lika hotad som tryggheten i samhället. Trots att denna framställning skiljer sig från tidigare eftersom “legitimiteten hos samhällets institutioner” (Proposition 2019/20:64, s. 64) inte tidigare beskrivits som hotad kan detta kopplas samman med att det svenska samhället hotas av gängkriminaliteten vilket ligger i linje med regeringen övriga beskrivningar av gängkriminaliteten som hot. Den andra delen berör att tryggheten endast framställs som potentiellt hotad och inte faktiskt hotad. Ordet “kan” i citatet visar på att tryggheten i samhället inte är hotad men att den kan bli hotad. Baserat på citatet är det därmed inte möjligt att betrakta tryggheten i samhället som ett referensobjekt eftersom

tryggheten endast potentiellt hotas av gängkriminaliteten (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:36).

5.1.2 Hur framställs hotet?

Trots att ett potentiellt referensobjekt diskuterats i den inledande analysfrågan är hur hotet framställs avgörande för att avgöra om samhället, i synnerhet tryggheten i det svenska samhället kan betraktas som ett referensobjekt. Detta eftersom det krävs att referensobjektet är existentiellt hotat för att det de facto ska betraktas som ett referensobjekt (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:36). För att se tillbaka på citaten som presenteras under föregående underrubrik framställs hotet från gängkriminaliteten på olika sätt. Dels beskrivs hotet mot tryggheten i Sverige vara "stort" samtidigt som det framställs som att gängkriminalitet potentiellt utgör ett hot mot tryggheten i samhället snarare än att den faktiskt utgör ett hot (Socialdemokraterna u.å.; Proposition 2019/20:64, s. 64).

Därtill nämns gängkriminaliteten i inledningen till Budgetpropositionen för år 2022 som ett problem som behöver hanteras vilket kan tolkas som att ämnet framställs ha en hög prioritet eftersom det är ett av de ämnen som behöver prioriteras i budgeten (Proposition 2021/22:1, s. 9-10). Denna tolkning kan kopplas samman med Buzan, Wæver och de Wildes (1998:24) beskrivning av att säkerhetsfrågor blir högprioriterade. Därmed finns det anledning koppla samman prioriteringen av gängkriminaliteten med att detta kan tolkas som ett tecken på att gängkriminaliteten är att betrakta som en säkerhetsfråga (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:24). Däremot är gängkriminaliteten det sista problemet som nämns i budgetpropositionen (Proposition 2021/22:1, s. 9-10). Detta gör att omnämmanden av gängkriminaliteten i inledningen till budgetpropositionen för år 2022 även kan tolkas på ett annat sätt. Nämligen som att gängkriminaliteten är av lägre prioritet än covid-19 pandemin, klimathotet och arbetslösheten vilka alla är problem som omnämns innan gängkriminaliteten i inledningen till budgetpropositionen för år 2022. Således är det möjligt att tolka detta som att gängkriminaliteten inte är det akutaste problemet i Sverige och behöver därmed inte de mest akuta åtgärderna. Till följd av detta kan denna del av materialet inte heller kopplas samman med säkerhetssteoringsteorin eftersom hotet inte framställs vara mer akut än andra hot och heller inte högre prioriterat än exempelvis arbetslösheten, covid-19 pandemin samt klimathotet (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:24-25,28; Proposition 2021/22:1, s. 9-10).

Utöver dessa uttalanden återfinns däremot inga skildringar av gängkriminaliteten som hot vars framställning är möjlig att analysera. Detta beror på att det endast förekommer en skildring där gängkriminaliteten uttalas som ett direkt hot. Vidare förekommer även som nämnt ett uttalande som benämner gängkriminaliteten som ett potentiellt hot. Utöver detta är det möjligt att anta att den Socialdemokratiskt ledda regeringen betraktar gängkriminaliteten som ett hot mot samhället, i synnerhet tryggheten det svenska samhället till följd av deras presenterade lösningar, fokuset på trygghet samt utformandet av det största programmet någonsin mot gängkriminalitet i Sverige (se t.ex. Regeringskansliet 2021; Regeringskansliet 2020). Trots detta stora fokus på gängkriminalitet finns en avsaknad av fokus på varför gängkriminaliteten bör stoppas. Anledningen kan däremot utläsas mellan raderna med hjälp av Bacchis analysmetod där det underförstådda i policytexter analyseras (Bacchi 2012b:4; Boréus 2015:181). Men detta är samtidigt endast en tolkning av den Socialdemokratiskt ledda regeringens framställning av gängkriminalitet och varför gängkriminaliteten bör stoppas.

Med detta sagt behöver avsaknaden av uttalanden där gängkriminaliteten uttryckligen beskrivs som ett hot inte betyda att det inte finns något att analysera. Avsaknaden av uttalanden är i sig snarare ett svar på hur hotet framställs. Därmed kan framställning varken betraktas som brådskande eller systemhotande. Det finns inget i den Socialdemokratiskt ledda regeringens framställning av "34-punktsprogrammet" som tyder på att hotet från gängkriminaliteten som enligt dem kan betraktas utgöra ett existentiellt hot mot samhället, i synnerhet tryggheten i det svenska samhället. Detta resulterar även i att samhället samt tryggheten i det svenska samhället inte kan betraktas som referensobjekt trots att överlevanden för dessa framställs vara värd att värna om samt att de framställs hotade av gängkriminaliteten (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:36). Till följd av att avsaknaden av uttalanden där samhället, framförallt tryggheten i det svenska samhället uttryckligen ramas in som existentiellt hotad av gängkriminaliteten resulterar i att det inte heller finns något som tyder på att framställningen kan betraktas som ett säkerhetsiseringsförsök (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:25).

5.1.3 Hur ska problemet hanteras?

Som nämnt utgörs "34-punktsprogrammet" av 34 reformer som ska stoppa gängkriminaliteten (Regeringskansliet 2021). Dessa reformer är regeringens förslag på hur problemet med gängkriminaliteten ska hanteras. Förslagen är indelade i fyra underkategorier

verktyg i brottsbekämpningen, påföljder, bryta tystnadskulturen samt förebyggande av brott. Satsningen med 34-punktsprogrammet menar regeringen är den största satsningen “mot gängkriminaliteten någonsin i Sverige” (Regeringskansliet 2020). Eftersom satsningen är den största satsningen mot gängkriminaliteten i svensk historia är en tolkning att denna satsning är något utöver det vanliga vilket ligger i linje med säkerhetsiseringsteorins definition av extraordinära åtgärder (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:21).

Men trots denna stora satsning på åtgärder mot gängkriminaliteten visar de tidigare delarna i analysen att det inte finns några tecken på att gängkriminaliteten framställs som ett existentiellt hot mot ett referensobjekt. Gängkriminaliteten framställs sammantaget som ett hot mot samhället, specifikt tryggheten i det svenska samhället trots att det förekommer ett uttalande där hotbilden framställs som potentiell snarare än faktisk. Däremot finns det inget som tyder på att hotframställningen är sammanlänkad med att samhället, framförallt tryggheten i det svenska samhället är existentiellt hotat av gängkriminaliteten. Eftersom extraordinära åtgärder legitimeras genom att de framställs vara nödvändiga för att hantera ett existentiellt hot mot ett referensobjekt kan åtgärderna i “34-punktsprogrammet” inte betraktas som extraordinära åtgärder.

Därmed finns det baserat på den övriga analysen inget som tyder på att åtgärderna som presenteras i “34-punktsprogrammet” skulle vara att betrakta som extraordinära åtgärder. Detta eftersom det krävs ett säkerhetsiseringsförsök för att legitimera extraordinära åtgärder. Den första delen av analysen visar framförallt att samhället, i synnerhet tryggheten i det svenska samhället framställs vara hotat av gängkriminaliteten. Däremot finns det inget som tyder på att det framställs vara existentiellt hotat av gängkriminaliteten. Sålunda förekommer ingen talakt där gängkriminaliteten framställs utgöra ett existentiellt hot mot samhället, i synnerhet tryggheten i det svenska samhället, som ämnar legitimera extraordinära åtgärder. Eftersom framställningen kopplat till “34-punktsprogrammet” inte ligger i linje med den retoriska framställningen för ett säkerhetsiseringsförsök enligt Buzan, Wæver och de Wilde (1998: 25) kan åtgärderna som presenteras mot gängkriminaliteten inte betraktas som extraordinära åtgärder. Detta trots att “34-punktsprogrammet” utgör den största satsningen mot gängkriminaliteten i Sverige någonsin (Regeringskansliet 2020).

Därtill stöder framförandet av ett av förslagen antagandet om att de presenterade åtgärderna inte kan betraktas som extraordinära åtgärder. När ett av förslagen i “34-punktsprogrammet”

presenteras under den pressträff som inrikesministern³ kallat till hänvisas behovet av lagförslaget till den tekniska utvecklingen. Lagförslaget berör ett nytt hemligt tvångsmedel i form av hemlig dataavläsning. Under pressträffen motiverar inrikesministern förslaget på följande sätt “Skälet till att det behövs är att den tekniska utvecklingen har lett till stora utmaningar för brottsbekämpande myndigheter” (Damberg 2019). Citatet visar på att den tekniska utvecklingen är orsaken till lagförslaget och först efter att detta har presenterats kopplar inrikesminister Damberg detta till hur personer i kriminella gäng utnyttjar den tekniska utvecklingen till sin fördel. Därmed tyder detta på att åtgärden i grunden inte är sammanlänkad med gängkriminalitetens utveckling. Gängkriminaliteten har snarare utnyttjat den tekniska utvecklingen till sin fördel. Vidare kan detta tolkas som att åtgärden inte legitimeras med hänvisning till att gängkriminaliteten utgör ett hot. Därmed kan åtgärden heller inte betraktas som en extraordinär åtgärd som införts till följd av att gängkriminaliteten utgör ett existentiellt hot mot samhället, specifikt tryggheten i det svenska samhället. Detta resulterar i att denna åtgärd och legitimeringen av den inte kan kopplas samman med säkerhetsiseringsteorin (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:27).

5.2 Moderaterna - “10 mönsterbrytande reformer”

5.1.1 Vilket är referensobjektet?

Ett begrepp som återkommer i materialet kopplat till Moderaternas “10 mönsterbrytande reformer” är begreppet trygghet. Följande citat är ett utdrag från en av moderaternas budgetmotion för år 2021 “Moderaterna föreslår en mönsterbrytande kriminalpolitik för att krossa gängen och återupprätta tryggheten” (Motion 2020/21:3422, s.5). Eftersom Moderaterna framhåller att gängen ska “krossas” samt att tryggheten ska “återupprätta[s]” tyder detta på att tryggheten i samhället enligt moderaterna inte endast är hotad av gängkriminaliteten utan även under attack från gängkriminaliteten. Betoningen på återupprättning visar att hotet övergått till en faktisk attack mot tryggheten i samhället. Att det är tryggheten i samhället som hotas stöds även av följande citat “Sverige ska vara ett tryggt land för alla. Gängkriminaliteten utgör just nu det största hotet mot tryggheten i samhället. Den måste bekämpas med full kraft.” (Motion 2021/22:4040, s.46). Framställningen av tryggheten i samhället som hotad påminner om slutsatsen i Thompson,

---

³ Syftar till den dåvarande inrikesministern Damberg som var inrikesminister under den tid regeringen presenterade 34-punktsprogrammet.

Young och Burns (2000:427) artikel där det beskrivs att allmänhetens trygghet hotas av gängkriminaliteten baserat på medias framställning av gängkriminalitet.

I en annan motion beskrivs brottsutvecklingen i Sverige och fokus ligger på gängkriminalitetens utbredning i form av skjutningar, sprängningar samt tystnadskulturen som gängkriminaliteten resulterat i. Enligt Moderaterna vågar människor inte vittna samt känner rädsla för att anmäla brott till följd av gängkriminalitetens utbredning (Motion 2021/22:4031, s.6). Moderaterna sammanfattar brottsutvecklingen enligt följande "Sammantaget hotar brottsutvecklingen människors frihet och livsutrymme. Trygghet har blivit vår tids stora frihetsfråga." (Motion 2021/22:4031, s.6). Därmed säger Moderaterna uttryckligen att frihet och livsutrymme är det som hotas av gängkriminaliteten. Samtidigt betonar de tryggheten och den avslutande meningen tyder på att de med frihet och livsutrymme syftar till människors trygghet eftersom det är detta som blivit "vår tids stora frihetsfråga" (Motion 2021/22:4031, s.6). Därmed ligger detta i linje med de tidigare framställningarna av Moderaterna där tryggheten i samhället framställs hotad av gängkriminaliteten. Sammantaget tyder detta på att tryggheten i samhället potentiellt kan betraktas som referensobjekt eftersom Moderaterna framställer tryggheten i samhället som hotad av gängkriminaliteten vilket ligger i linje med den retoriska framställningen av ett referensobjekt enligt Buzan, Wæver och de Wilde (1998:27).

Därtill framställs tryggheten i samhällets överlevnad av Moderaterna som skyddsvärd. Detta eftersom tryggheten i samhället enligt Moderaterna behöver återupprättas, bekämpas med full kraft samt att den "blivit vår tids stora frihetsfråga" (Motion 2021/22:4031, s.6; Motion 2020/21:3422, s.5). Tryggheten framställs därmed vara hotad samtidigt som trygghetens överlevnad framställs vara skyddsvärd, vilket krävs för att det ska klassificeras som ett referensobjekt (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:21, 36). Samtidigt nämner Moderaterna att det specifikt är "hederliga" människor som drabbas hårdast av gängkriminaliteten.

"Utvecklingen i Sverige saknar internationell motsvarighet. Enligt Polisens senaste lägesbild om organiserad brottslighet avviker Sverige ur ett europeiskt perspektiv med det höga användandet av automatvapen mellan kriminella. Kriminella gäng och nätverk skapar otrygghet och begränsar vardagen för hederliga människor som lever i områden där gängkriminaliteten är etablerad."

(Motion 2021/22:4031, s.8)

Denna betoning på att “hederliga” människor, människor som gör rätt för sig, är de som drabbas förekommer även på Moderaternas (2020) hemsida där de beskriver sina “mönsterbrytande reformer”. Moderaterna (2020) skriver följande “De som drabbas hårdast av gängens våld är vanliga människor som vill göra rätt för sig.”. En tolkning av detta är att eftersom de människor som drabbas hårdast av gängkriminaliteten är vanliga människor som gör rätt för sig därmed även är de som hotas av gängkriminaliteten. Därmed är det baserat på citaten hotas tryggheten i samhället för hederliga människor som hotas.

I partiledare Ulf Kristerssons sensommartal år 2019 återkommer begreppet trygghet i relation till gängkriminaliteten, följande är ett citat från talet “Och sanningen är att det svenska samhällskontraktet knakar i fogarna. Staten klarar inte av att garantera människors trygghet. Det handlar om gängkriminaliteten. Men också om utländska stöldligor, om rån och misshandel.”. Eftersom staten enligt Moderaterna inte klarar av att garantera medborgarnas trygghet till följd av bland annat gängkriminaliteten, hotas tryggheten i samhället av gängkriminaliteten. Men citatet visar även på att samhällskontraktet är under hot, eftersom det enligt Moderaterna “knakar i fogarna”. Eftersom tryggheten i samhället framställs vara under hot från gängkriminaliteten stödjer detta att tryggheten i samhället potentiellt kan betraktas som referensobjektet i Moderaternas “10 mönsterbrytande reformer” (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:36). Därtill beskrivs samhällskontraktet vara hotat vilket tyder på att samhället i stort hotas, inte bra tryggheten i samhället. Detta resulterar i sin tur i att även samhället i stort kan betraktas som ett potentiellt referensobjekt (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:27, 36).

Trots att tryggheten i samhället framställs som hotad av gängkriminaliteten visar följande citat likt föregående citat att det inte endast är tryggheten i samhället som hotas av gängkriminaliteten ”Den utbredda gängkriminaliteten vi nu upplever närmast dagligen håller på att förstöra den svenska tilliten och sammanhållningen. Våldet och nätverken är systemhotande” (Motion 2020/21:3365, s.5). Baserat på citatet kan även sammanhållningen och tilliten i Sverige betraktas som hotad av gängkriminaliteten. Sammanhållningen och tilliten kan kopplas samman till att samhället kan betraktas hotad av gängkriminaliteten vilket stöder föregående citat där samhället i stort kan tolkas som hotat av gängkriminaliteten. Följande citat ligger även i linje med denna framställning:

“Men gängkriminaliteten hotar inte enbart enskilda människors liv, utan hela det svenska samhällskontraktet. Genom sin närvaro och sitt hänsynslösa våld, inte minst i utsatta områden, bygger de gängkriminella parallella samhällsstrukturer. Det skadar det förtroende och den tillit som vårt samhällsbygge vilar på. Det utmanar rättsstaten och ytterst vår demokrati.”

(Motion 2021/22:4031, s.8).

Därtill visar även detta citat att gängkriminaliteten enligt Moderaterna hotar mer än tryggheten i samhället. Även enskilda människors liv hotas av gängkriminaliteten. Vidare beskrivs i citatet att det svenska samhällskontraktet är hotat i och med att grunden för samhällskontraktet, nämligen tillit och förtroende hotas av gängens parallella samhällsstrukturer. Resultatet av detta menar Moderaterna är att både rättsstatens samt Sveriges demokrati hotas av gängkriminaliteten. Vidare stöds detta resonemang av ett citat som förekommer senare i samma motion “Härigenom naggas både rättsstaten och demokratin i kanten. Vi befarar att denna utveckling kan bli ödesdiger och svår att reparera om den får passera en viss gräns.” (Motion 2021/22:4031, s.6). Därtill nämner även Kristersson gängkriminalitetens hot mot det svenska samhällskontraktet och tilliten i sitt sensommartal år 2019. Han beskriver detta enligt följande “De kriminella gängerna håller delar av Sverige i ett järngrepp. De hotar inte bara enskilda människors liv, utan hela det svenska samhällskontraktet. Det skadar det förtroende och den tillit som vårt samhällsbygge vilar på.”.

Dessa citat och betoningen på att tilliten Sverige, samhällskontraktet samt den svenska demokratin riskerar att skadas är möjlig att tolka som att det svenska samhället och det svenska samhällets grundpelare hotas av gängkriminaliteten vilket resulterar i att samhället kan betraktas som potentiellt referensobjekt (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:27, 36). Citaten tyder även på att samhället är skyddsvärt vilket framkommer i följande citat “Vi befarar att denna utveckling kan bli ödesdiger och svår att reparera om den får passera en viss gräns” (Motion 2021/22:4031, s.6). Eftersom utvecklingen beskrivs kunna bli både ödesdiger samt svår att reparera om inte utvecklingen förhindras betraktas utvecklingen som negativ av Moderaterna. Därmed är det svenska samhället och dess grundpelare värd att värna om, vilket ytterligare stöder antagandet om att samhället potentiellt kan betraktas som ett referensobjekt. Samhället beskrivs nämligen både som hotat av gängkriminaliteten samtidigt som dess överlevnad framställs värt att värna om (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:21, 36).

5.1.2 Hur framställs hotet?

Under föregående rubrik framkom att samhället, i synnerhet tryggheten i samhället för hederliga medborgare framställs som potentiella referensobjekt av Moderaterna. En faktor som däremot är avgörande för om det är möjligt att betrakta dessa som referensobjekt är hur hotet har framställts (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:36). Hur hotet har framställts kommer därmed analyseras i detta kapitel. Första mening i inledningen till Moderaternas budgetmotion för år 2021 var ”Moderaternas budgetmotion läggs fram i ett läge när världsekonomin är i en djup kris och när Sverige – förutom pandemin – har att hantera en skenande arbetslöshet och ett okontrollerat gängvåld.” (Motion 2020/21:3422, s.4). Citatet visar på att Moderaterna framställer gängkriminaliteten som okontrollerad. Eftersom budgetmotionen inleds med att rikta fokus mot bland annat gängkriminaliteten är en tolkning att gängkriminaliteten utöver att framställas som okontrollerbar även framställs som en hög prioritet. Detta kan kopplas samman med säkerhetsiseringsteorin eftersom den höga prioriteten är en komponent i den retoriska framställningen av ett säkerhetsproblem (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:25,28). Därtill beskrivs gängvåldet som okontrollerat, en tolkning av beskrivningen är att detta kan tolkas som ett tecken på att gängkriminaliteten som problem är brådskande samt allvarligt. Denna tolkning resulterar i att framställningen av hotet kan kopplas samman med säkerhetsiseringsteorin. En central komponent för hotframställningar som kan betraktas som säkerhetsiseringsförsök är att de har en brådskande karaktär samt framställs som högt prioriterade (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:28).

Däremot visar framställningen endast vissa likheter med komponenter i säkerhetsiseringsteorin som kan tolkas som att hotframställningen kan betraktas som ett säkerhetsiseringsförsök. Samtidigt är det möjligt att vända på den tolkningen och istället se till att tre andra problem presenteras före gängkriminaliteten, nämligen krisen i världsekonomin, covid-19 pandemin samt arbetslösheten. Även om gängkriminaliteten omnämns som okontrollerad i budgetmotionen är det inte möjligt att utifrån citatet betrakta gängkriminaliteten som Sveriges största alternativt akutaste hot. Detta eftersom tre andra hot omnämns före gängkriminaliteten i budgetmotionen. Därmed är det endast möjligt att baserat på citatet tolka hotet från gängkriminaliteten som lika stort alternativt akut som hotet från arbetslösheten, covid-19 pandemin samt krisen i världsekonomin.

Däremot kan den senare tolkningen kontrasteras mot andra uttalanden om gängkriminaliteten. Kristersson berör i sitt sensommartal år 2019 gängkriminaliteten och presenterar i detta tal gängkriminaliteten som den mest akuta uppgiften för politiken, han säger följande "Att sätta stopp för våldet, brotten och de grovt kriminella gängen är nu politikens allra mest akuta uppgift. Vi måste vända utvecklingen rätt." (Kristersson 2019). Därmed framställs gängkriminaliteten i talet som brådskande. Därtill beskrivs gängkriminaliteten som den mest akuta uppgiften vilket tyder på att problemet inte bara är prioriterat, utan även det högst prioriterade problemet. Av denna anledning visar citatet på hur den framställningen visar likheter med säkerhetssteorins beskrivning av säkerhetssteorins försök. Både den höga prioriteten samt den brådskande karaktären är centrala element för säkerhetssteorins försök (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:28). Utöver detta citat stöder följande citat resonemanget om att gängkriminaliteten framställs som brådskande av Moderaterna "Jag har tålamod. Men situationen i Sverige kräver otålighet." (Kristersson 2019), "Vi moderater pekade redan då på behovet av snabba insatser men regeringen fortsätter agera senfärdigt, försiktigt och tillsätter långsamma utredningar, trots att situationen i Sverige är akut." (Motion 2021/22:4031, s.8).

Vidare visar följande citat på hur Moderaterna framställer gängkriminaliteten i förhållande till allvarlighetsgraden "Det brutala gängvåldet är Sveriges allvarligaste samhällsproblem." (Motion 2021/22:4040, s.7). Genom att framställa gängkriminaliteten som det allvarligaste samhällsproblemet i Sverige stöder detta antagandet om att framställningen av gängkriminaliteten kopplat till "10 mönsterbrytande reformer" visar likheter med säkerhetssteorins försök (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:28). Samtidigt beskrivs utvecklingen av problemet som både extrem samt brådskande, vilket kan utläsas i följande citat "Brottslighetsutvecklingen i Sverige kan bara beskrivas som extrem. På relativt kort tid har vi gått från ett av världens tryggaste samhällen, präglad av konsensus och låg konfliktnivå, till ett högkonfliktsamhälle." (Motion 2021/22:4031, s.5). Betoningen på tidsaspekten gällande gängkriminalitetens snabba utveckling tyder på att problemet betraktas vara brådskande. Genom att belysa tidsaspekten uppmärksammas läsaren på att problemet har urartat på en relativt kort tid. Beskrivningen av problemet som extremt kan även kopplas samman med att det rör sig om ett problem som är utöver det vanliga. Båda dessa faktorer kan kopplas samman med säkerhetssteorin eftersom säkerhetsfrågor både är brådskande samt legitimerar extraordinära åtgärder eftersom dessa är problem som är utöver de vanliga och därmed kräver extraordinära åtgärder. Men trots att problemet beskrivs som brådskande

och extremt är det inte möjligt att utifrån citatet utläsa att hotet utgör ett existentiellt hot (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:27).

Vidare liknas skjutningarna till följd av gängkriminaliteten med en epidemi:

“Ett särskilt allvarligt problem, som enligt vår analys driver mycket av den övriga utvecklingen av brottslighet och otrygghet, är att den grova organiserade brottsligheten kopplar ett allt fastare grepp om samhället. Den visar sig bland annat i epidemin av skjutningar och sprängningar. 2020 var det år med flest skjutningar och sprängningar någonsin – i genomsnitt mer än en om dagen. Även åren dessförinnan präglades av eskalerande gängkriminalitet. Det handlar inte längre om att Sverige sticker ut negativt mot våra nordiska grannländer, statistik från Brå visar att Sverige ligger i den absoluta Europatoppen gällande dödligt skjutvapenvåld per capita.”

(Motion 2021/22:4031, s.6)

Liknelsen kan tolkas som att Moderaterna menar att skjutningarna är utbredda i Sverige men kan även kopplas samman med att situationen är extrem. Därtill beskrivs problemet uttryckligen som eskalerande vilket tyder på att problemet av Moderaterna betraktas som både akut men även som allvarligt. Därmed stöder detta citat de tidigare resonemangen kring Moderaternas framställning av gängkriminaliteten som brådskande och allvarligt vilket även stöder kopplingen till säkerhetsiseringsteorin (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:26).

Utöver detta beskrivs problemet med gängkriminalitet som systemhotande av Moderaterna. Genom att framställa gängkriminaliteten som systemhotande kan referensobjekt betraktas som existentiellt hotat vilket tyder på att det rör sig om ett säkerhetsiseringsförsök (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:21). “Gängvåldet i Sverige eskalerar och våldsdåden blir allt mer besinningslösa. Gängkriminella rör sig fritt på våra gator och klaner infiltrerar våra myndigheter, lokalpolitik och näringsliv. Det är en systemhotande lägesbild med gäng som sätter skräck i Sverige.” (Motion 2021/22:4031, s.8). Det är specifikt betoningen på att lägesbilden är systemhotande är den avgörande faktorn för om samhället, specifikt tryggheten i samhället för hederliga medborgare kan betraktas som existentiellt hotad av gängkriminaliteten. Denna beskrivning av hotet som systemhotande tillsammans med de övriga framställningarna av hotet som både brådskande, allvarligt och högprioriterat tyder på

att framställningen kan betraktas som ett säkerhetsiseringsförsök (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:28).

5.1.3 Hur ska problemet hanteras?

Moderaterna har presenterat tio reformer som de menar ska stoppa gängkriminaliteten i Sverige. Motivering till lösningen på problemet med gängkriminalitet i form av de tio reformerna presenterar Moderaterna i följande citat:

“De gängkriminella har upprättat egna vägspärrar in och ut från områden och kontrollerar människors vardag och på vissa ställen tvingas väktare skydda hemtjänstpersonal. Inom de kriminella nätverken ökar våldsanvändningen i både omfattning och grovhet. De är som Sveriges inhemska terrorister – och måste därför mötas med den fulla kraften i vår demokrati. Situationen kräver mönsterbrytande åtgärder som verkligen leder till förändring, inte bara justeringar i marginalen. Det är uppenbart att fler skarpa förslag behövs för att bekämpa gängkriminaliteten.”

(Motion 2021/22:4031, s.6-7)

Citatet visar på att det krävs “mönsterbrytande åtgärder”, vilket kan tolkas som att det krävs nya åtgärder som skiljer sig drastiskt mot de åtgärder som redan används alternativt som redan presenterats. Dessutom nämner de att åtgärderna som krävs ska leda “till förändring, inte bara justeringar i marginalen”. Därmed påminner det om Buzan, Wæver och de Wilde (1998:25,28) beskriver som extraordinära åtgärder. Detta eftersom åtgärderna framställs särskilja sig från andra förslag och vara “mönsterbrytande” och därmed kan dessa åtgärder betraktas gå utöver det vanliga och därmed ligger de i linje med extraordinära åtgärder. Vidare menar Moderaterna att det krävs snabba och akuta åtgärder, vilket speglas i följande citat ”Vi moderater pekade redan då på behovet av snabba insatser men regeringen fortsätter agera senfärdigt, försiktigt och tillsätter långsamma utredningar, trots att situationen i Sverige är akut.” (Motion 2021/22:4031, s.8). Därmed är lösningarna snabba åtgärder som ska återgälda det akuta problemet (Se även t.ex. Kristensson 2019; Motion 2021/22:4031, s.8). Tidsaspekten är även den en del som är viktig för extraordinära åtgärder eftersom sådana åtgärder är kraftfulla åtgärder som ska förhindra hotet från att skada referensobjektet. Desto snabbare åtgärderna införs desto mindre risk är det att referensobjektet kommer till skada och därmed krävs akuta åtgärder (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:29). Till följd av att

framställningen visar på behovet av akuta åtgärder som dessutom är kraftfulla stödjer detta resonemanget kring att åtgärderna som Moderaterna presenterar ligger i linje med Buzan, Wæver och de Wildes (1998:29) beskrivning av extraordinära åtgärder.

En av de åtgärder som beskrivs i Moderaternas program mot gängkriminalitet är förslaget om att det ska vara straffbart att vara med i ett kriminellt gäng. Det beskrivs att detta förslag har inspirerats av terrorlagstiftning. Följande citat återfinns i en motion där förslaget presenteras “Förslaget har bland annat tagit fasta på den nya lag som sedan mars 2020 finns för att stoppa terrorister: förbud mot samröre med en terrororganisation.” (Motion 2021/22:4031, s.10). Genom att ta inspirationen från terrorlagstiftning visar detta på hur allvarligt Moderaterna betraktar gängkriminaliteten. Vidare är förslaget om att kriminalisera medlemskapet i gäng inte det enda som har koppling till terrorlagstiftning. Citatet som följer visar på hur flera av de 10 reformerna inspirerats av terrorlagstiftning “Vi föreslår en terrorlagstiftning mot gängen – med bland annat dubbla straff för gängkriminella och anonyma vittnen så att fler vågar vittna.” (Motion 2021/22:4040, s.7). Genom att föreslå terrorlagstiftning mot gängen kan åtgärderna betraktas som extraordinära. Gängkriminaliteten framställs därigenom som så pass allvarlig att det krävs lagstiftning som används mot terrorism för att stoppa den. Detta går utöver normaltillståndet och visar på att en nödsituation har utropas för att legitimera dessa medel (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:21,24).

Däremot poängterar Moderaterna att det även krävs förebyggande åtgärder i hanteringen av gängkriminaliteten. Detta kan utläsas i följande citat:

“Givetvis måste dessa akuta åtgärder också kombineras med ett verkningsfullt brottsförebyggande arbete, men den mest effektiva brottsförebyggande insatsen här och nu är att fler ledare inom kriminella gäng och nätverk sätts i fängelse under en längre tid. Dessutom behövs insatser för att stoppa nyrekryteringen till de gängkriminella – att bryta utanförskap och skapa framtidstro, framför allt genom satsningar på skola och utbildning.”

(Motion 2021/22:4031, s.9)

Därmed vänder sig Moderaterna inte mot att fokusera på förebyggande åtgärder. Däremot menar de att det akuta tillståndet framförallt kräver akuta åtgärder eftersom det är detta som enligt dem stoppar mord här och nu, inte tidiga insatser i skolan. Fokuset på akuta och

drastiska åtgärder tyder på att de rör sig om extraordinära åtgärder (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:21). Detta uttrycker även Kristensson i sitt sensommartal år 2019 där han säger följande "Varje gång som vi Moderater kräver strängare straff för grova brott, så svarar regeringen med "förebyggande insatser". De behövs också, men de stoppar inte morderna här och nu.". Citatet stöder resonemanget kring Moderaternas fokus på akuta åtgärder. Fokus på att de förebyggande åtgärderna "inte stoppar morderna här och nu" (Kristensson 2019) visar på att hanteringen av gängkriminaliteten enligt Moderaterna kräver akuta åtgärder till följd av att gängkriminaliteten har en brådskande karaktär vilket kan kopplas samman med säkerhetssteorin (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:21).

Därtill beskriver Moderaterna följande i en motion "Vårt grannland Danmark har visat att det är fullt möjligt att sätta hårt mot hårt mot de kriminella och göra samhället tryggare" (Motion 2021/22:4031, s.6). Detta citat tillsammans med övriga citat som visat på Moderaternas framställning av gängkriminaliteten och att lösningarna på detta innefattar hårdare tag mot gängkriminaliteten påminner om Müllers (2021:201) artikel om säkerhetssteorin. Det är specifikt beskrivningen från Müllers (2021:201) artikel om legitimeringen av hårdare tag mot gängkriminalitet i Centralamerika genom säkerhetssteorin av gängkriminalitet som kan kopplas samman med Moderaternas framställning. Till skillnad från Müllers (2021:201) artikel är det däremot inte möjligt att betrakta gängkriminaliteten som säkerhetssteorin av Moderaterna. Det är endast möjligt att betrakta Moderaternas framställning som ett säkerhetssteorinförsök som ämnar legitimera hårdare tag eftersom publiken inte studeras i denna studie (Buzan, Wæver och de Wilde 1998:25). Vidare innebär detta även att framställningen visar likheter med stora delar av den tidigare forskningen genom att Moderaterna ämnar legitimera "10 mönsterbrytande reformer" genom att framställa samhället, i synnerhet tryggheten i samhället för hederliga medborgare som existentiellt hotad av gängkriminaliteten (se t.ex. Meehan 2000:338; Müller och Hochmüller 2017:395; Weng och Mansouri 2021:476).

6. Slutdiskussion

6.1 Slutsatser

Syftet med denna studie har varit att skapa förståelse för den samtida politiska framställningen av gängkriminaliteten samt skapa förståelse för vilken/vilka diskurser kopplade till gängkriminalitet som kommer i uttryck i framställningen. För att uppnå syftet utformades följande frågeställningar:

- Hur framställs gängkriminalitet i den politiska debatten och vilken/vilka diskurser kopplade till gängkriminalitet kommer i uttryck i framställningen?
- I vilken utsträckning framställs gängkriminaliteten som en säkerhetsfråga i den samtida politiska debatten i Sverige?

Sammantaget visar resultaten i denna studie på att Moderaternas framställning av gängkriminaliteten i “10 mönsterbrytande reformer” kan betraktas som ett säkerhetsförsök. Detta beror på att gängkriminaliteten framställs utgöra ett existentiellt hot mot samhället, i synnerhet tryggheten i samhället med fokus på hederliga medborgares trygghet i samhället. Anledningen till att hotet kan betraktas som existentiellt är för att hotet från gängkriminaliteten beskrivits som systemhotande av Moderaterna. Genom att framställa att hotet är systemhotande har det i denna uppsats tolkats som att hotet, enligt Moderaternas framställning, kan likställas med att det är existentiellt hotande. Till följd av hotframställningen där gängkriminaliteten sammantaget framställs som brådskande, allvarligt och systemhotande ämnar Moderaterna legitima åtgärderna som är en del av “10 mönsterbrytande reformer”. Dessa åtgärder framställs vara akuta åtgärder som samtidigt är kraftfulla och särskiljer sig från tidigare åtgärder som presenterats mot gängkriminaliteten.

Däremot särskiljer sig denna framställning mot framställningen av gängkriminaliteten i “34-punktsprogrammet” som inte kan betraktas som ett säkerhetsförsök. I likhet med framställningen i “10 mönsterbrytande reformer” framställs gängkriminaliteten sammantaget utgöra ett hot mot samhället, i synnerhet tryggheten i det svenska samhället i “34-punktsprogrammet”. Detta trots att framställningen bitvis indikerar på att hotet är potentiellt snarare än faktiskt, men den sammantagna bilden av framställningen resulterar i att framställningen av hotet betraktas som faktiskt snarare än potentiellt. Däremot kan hotet inte

beskrivas i termer av ett existentiellt hot. Till skillnad från Moderaternas framställning är den Socialdemokratiskt ledda regeringens framställning av gängkriminaliteten som ett hot inte lika explicit utan kan till stor del utläsas mellan raderna. Därtill beskrivs gängkriminaliteten aldrig som ett brådskande och systemhotande hot av den Socialdemokratiskt ledda regeringen vilket resulterar i att framställningen inte kan betraktas utgöra ett säkerhetsiseringsförsök. Eftersom det inte rör sig om ett säkerhetsiseringsförsök kan de åtgärder som presenteras i “34-punktsprogrammet” inte betraktas som extraordinära åtgärder. Detta eftersom den Socialdemokratiskt ledda regeringen inte ämnar legitimera åtgärderna genom att framställa att gängkriminaliteten utgör ett existentiellt hot mot samhället, i synnerhet tryggheten i samhället.

Till följd av detta särskiljer sig den Socialdemokratiskt ledda regeringens framställning från den tidigare forskning som presenterats gällande säkerhetsiseringen av gängkriminalitet eftersom denna visar på hur gängkriminaliteten säkerhetsiserats (se t.ex. Van der Borgh och Savenije 2019; Müller 2021). Vidare kan resultatet inte kopplas samman med Meehans (2000:338) beskrivning av att framställningen av gängkriminaliteten som ett hot är en medveten politisk strategi för att legitimera utökad budget till rättsväsendet eftersom inget i regeringens framställning tyder på detta. Meehans (2000:338) artikel påminner om McCorkle och Miethes (1998:60) artikel med skillnaden att den senare diskuterar hotframställningen för att legitimera resurser till rättsväsendet i förhållande till moralpanik. Eftersom denna studie inte ämnar studera skillnader i framställningen kontra den faktiska brottsligheten kan resultaten gällande framställningen i förhållande till “34-punktsprogrammet” varken kopplas samman med McCorkle och Miethes (1998:60) beskrivning av moralpanik eller den medvetna framställningen av gängkriminaliteten som hot för att legitimera resurser till rättsväsendet. Men likt både McCorkle och Miethes (1998:60) samt Meehans (2000:338) resultat kring att gängkriminaliteten framställs som hot framställs gängkriminaliteten även som hot av den Socialdemokratiskt ledda regeringen. Därtill framställs gängkriminaliteten som ett hot mot samhället, specifikt tryggheten i det svenska samhället vilket påminner om Thompson, Young och Burns (2000:427) beskrivning av hur gängkriminaliteten framställdes i media i USA på 90-talet.

Moderaternas framställning i förhållande till “10 mönsterbrytande reformer” visar däremot mer likheter med den tidigare forskningen än den Socialdemokratiskt ledda regeringens framställning. I likhet med den tidigare forskningen om säkerhetsisering i förhållande till

gångkriminalitet visar resultaten i denna studie på att gängkriminaliteten framställs av Moderaterna på sådant sätt att framställningen kan betrakta som ett säkerhetsiseringsförsök (se t.ex. Müller 2021; Müller och Hochmüller 2017). Framställningen ämnar till följd av detta legitimerade åtgärder mot gängkriminaliteten, i likhet med vad som beskrivs i den tidigare forskningen (se t.ex. Glendhill 2018; Meehan 2000). Men till skillnad från Van der Borgh och Savenijes (2019:914,917) artikel har denna studie endast studerat åtgärder samt framställning som riktas mot en och samma publik vilket skiljer sig mot resultatet i artikeln. Därtill är Weng och Mansouris (2021) resultat i artikeln om afrikanska samhällsgrupper även relevanta i förhållande till denna studies resultat. I likhet med Weng och Mansouris (2021:476) beskrivning av hur framställningen av afrikanska samhällsgrupper som skräckinjagande för befolkningen gynnade politiker, gynnas Moderaterna av att framställa gängkriminaliteten som ett existentiellt hot mot samhället, i synnerhet tryggheten i samhället för hederliga medborgare, om detta accepteras av publiken och därmed legitimerar åtgärderna i "10 mönsterbrytande reformer". Vidare visar resultaten kring Moderaternas framställning att tryggheten i samhället hotas av gängkriminaliteten vilket påminner om resultaten i Thompson, Young och Burns (2000:427) artikel med skillnaden att artikeln inte kopplar samman hotframställningen med säkerhetsisering.

Sammantaget visar detta på hur "34-punktsprogrammet" kontra "10 mönsterbrytande reformer" speglar två olika diskurser kring gängkriminalitet. "10 mönsterbrytande reformer" speglar en diskurs som kan betraktas som en säkerhetsiserande diskurs där gängkriminaliteten framställs utgöra ett existentiellt hot mot samhället, i synnerhet tryggheten i samhället för hederliga medborgare. "34-punktsprogrammet" speglar däremot en diskurs som inte är säkerhetsiserande. Gängkriminaliteten framställs i denna diskurs utgöra ett hot, men hotet kan däremot inte beskrivas som existentiellt. Därmed är den stora skillnaden i framställningarna som resulterar i att diskursen som speglas i Moderaternas framställning kan betraktas som säkerhetsiserande kopplad till Moderaternas framställning av hotet som existentiellt genom att beskriva det som systemhotande. Denna beskrivning tillsammans med att Moderaterna uttryckligen benämner gängkriminaliteten som ett hot samt framhåller att hotet är brådskande och allvarligt, har resulterat i att framställningen tolkats ligga i linje med beskrivningen av ett existentiellt hot. Till skillnad från Moderaterna beskriver inte Socialdemokraterna hotet från gängkriminaliteten som systemhotande. Socialdemokraterna omnämner gängkriminaliteten sällan uttryckligen som ett hot och när det uttryckligen nämns beskrivs det varken som systemhotande eller som samhällets mest akuta problem.

En av studiens brister är däremot att studien ämnar studera den politiska framställningen av gängkriminalitet i Sverige men har trots denna huvudfokus på endast två partiers framställning, Moderaternas och Socialdemokraternas. Därmed är det möjligt att ifrågasätta om detta kan betraktas spegla den politiska framställningen av gängkriminalitet i Sverige. Trots att fokus i studien ligger på endast två partier är dessa partier Sveriges största partier. Vidare utgörs de studerade parterna av regeringen samt ett oppositionsparti vilket resulterar i att parterna som studeras har olika politiska ståndpunkter. Med detta sagt bör resultaten kring den politiska framställningen av gängkriminalitet i Sverige betraktas med viss försiktighet vad gäller att framställningen är representativ för samtliga politiska framställningar. Det är inte möjligt att generalisera resultaten till en population till följd av den kvalitativa ansatsen och det målstyrda urvalet vilket är ett icke-sannolikhetsurval (Bryman 2018:216). Däremot visar resultaten i denna studie på att framställningen av gängkriminalitet skiljer sig åt mellan regeringen och Moderaterna. Vilket gör det möjligt att konstatera att det inte finns en enhetlig framställning av gängkriminaliteten i svensk politik, trots att endast två partier studerats. Däremot kan Moderaternas framställning betraktas som ett fall av säkerhetsisering vilket kan betraktas som en teoretisk generalisering (Bryman 2018:485).

6.2 Vidare forskning

Till följd av resultaten i denna studie vore det intressant att studera hur den samtida politiska framställningen i förhållanden till gängkriminaliteten ser ut i andra länder än Sverige. Eftersom tryggheten i samhället enligt resultaten i denna studie är central i den svenska framställningen är frågan om detta även är fallet i andra länder? Därtill vore det av intresse att studera vilka skillnader och likheter det finns i framställningen av gängkriminalitet i olika länder. Den tidigare forskningen visar på bristen av samtida forskning på området men även på hur gängkriminaliteten i Centralamerika under 2000-talet säkerhetsiserades. Eftersom resultatet i denna studie visar på det i den svenska politiska framställningen av gängkriminalitet finns en splittring kring i vilken utsträckning som gängkriminaliteten framställs som en säkerhetsfråga vore det av intresse att studera hur detta skiljer sig från, alternativt liknar, framställningen i andra länder. Finns det i sådant fall en koppling till politiska ideologier och hur gängkriminaliteten framställs? Alternativt finns det andra faktorer som påverkar hur gängkriminaliteten framställs? Därtill studerar denna studie endast

den politiska framställningen, men hur framställer andra aktörer som exempelvis media gängkriminaliteten?

7. Referenslista:

7.1 Artiklar

Bacchi, C. (2012b). Why study problematizations? Making politics visible. *Open journal of political science*, 2(01), 1.

Balzacq, T. (2005). The three faces of securitization: Political agency, audience and context. *European journal of international relations*, 11(2), 171-201.

Dimitriadis, G. (2006). The Situation Complex: Revisiting Frederic Thrasher's *The Gang: A Study of 1,313 Gangs in Chicago*. *Cultural studies, critical methodologies*. [Online] 6 (3), 335–353.

Eriksson, J. (2000). *Agendas, Threats and Politics: Securitization in Sweden*, *Aberdeen Studies in Politics* No. 7. University of Aberdeen, Department of Politics and International Relations.

Gledhill, J. (2018). Securitization, mafias and violence in Brazil and Mexico. *Global Discourse*, 8(1), 139-154.

McCorkle, R. C., & Miethe, T. D. (1998). The political and organizational response to gangs: An examination of a “moral panic” in Nevada. *Justice quarterly*, 15(1), 41-64.

Meehan. (2000). The Organizational Career of Gang Statistics: The Politics of Policing Gangs. *Sociological Quarterly*, 41(3), 337–370.

Müller, M.-M. (2018). Governing crime and violence in Latin America. *Global crime*. 19 (3-4), 171–191.

Müller, M. M., & Hochmüller, M. (2017). From regime protection to urban resilience? Assessing continuity and change in transnational security governance rationales in Guatemala. *Geoforum*, 84, 389-400.

Thompson, C. Y., Young, R. L., & Burns, R. (2000). Representing gangs in the news: Media constructions of criminal gangs. *Sociological Spectrum*, 20(4), 409-432.

Liebling, A. (2001). "Whose side are we on? Theory, Practice and Allegiances in Prisons Research". *British Journal of Criminology*, 41: 472-484.

van der Borgh, & Savenije, W. (2019). The Politics of Violence Reduction: Making and Unmaking the Salvadorean Gang Truce. *Journal of Latin American Studies*, 51(4), 905–928.

Weng, E. & Mansouri, F. (2021). 'Swamped by Muslims' and facing an 'African gang' problem: racialized and religious media representations in Australia. *Continuum (Mount Lawley, W.A.)*. 35 (3), 468–486.

7.2 Bokkapitel

Bacchi, C. (2012a). Introducing the 'What's the Problem Represented to be?' approach. I: A. Bletsas & C. Beasley. (Red.) *Engaging with Carol Bacchi: Strategic interventions and exchanges* (s. 21-24). Adelaide: University of Adelaide Press.

Boréus, K. (2015a). Diskursanalys. I: Ahrne, G & Svensson, P. (Red.) *Handbok i kvalitativa metoder* (s.176-190). Upplaga 2:4, Stockholm: Liber.

Boréus, K. (2015b). Texter i vardag och samhälle. I: Ahrne, G & Svensson, P. (Red.) *Handbok i kvalitativa metoder* (s.157-175). Upplaga 2:4, Stockholm: Liber.

Emmers, R. (2012). Securitization. I: Collins, A. (Red.) *Contemporary Security Studies* (s.131-144). Upplaga 3, Oxford: Oxford University Press.

Müller, M -M. (2021). Securitization and Central American gangs. I: Brotherton, D. C. & Gude, R. J. (Red), *Routledge International Handbook of Critical Gang Studies*. (s.197-209). Milton: Taylor & Francis Group.

7.3 Böcker

Bacchi, C. (2009). *Analysing Policy: What's the problem represented to be?* London: Pearson.

Bacchi, C. & Goodwin, S. (2016). *Poststructural Policy Analysis A Guide to Practice* . 1st ed. 2016. [Online]. New York: Palgrave Macmillan US.

Bryman, A. (2016). *Samhällsvetenskapliga metoder*. Upplaga 3. Stockholm: Liber

Buzan, B., Wæver, O., Wæver, O., & De Wilde, J. (1998). *Security: A new framework for analysis*. Lynne Rienner Publishers.

Thurén, T. (2019). *Vetenskapsteori för nybörjare*. Upplaga 3. Stockholm: Liber.

7.4 Empiriskt material

7.4.1 Hemsidor

Moderaterna (2020). 10 mönsterbrytande reformer för att stoppa gängen. Tillgänglig: <https://moderaterna.se/10-monsterbrytande-reformer-att-stoppa-gangen> publicerad 2020-09-17. (hämtad 2021-11-25).

Regeringskansliet (2020). Ett år med 34-punktsprogrammet - arbetet mot gängkriminaliteten pågår för fullt. Tillgänglig: <https://www.regeringen.se/artiklar/2020/09/ett-ar-med-34-punktsprogrammet---arbetet-mot-gangkriminaliteten-pagar-for-fullt/> publicerad 2020-09-30, (hämtad 2021-12-10).

Regeringskansliet (2021). 34-punktsprogrammet: Regeringens åtgärder mot gängkriminaliteten, Tillgänglig: <https://www.regeringen.se/regeringens-politik/ett-tryggare-sverige/34-punktsprogrammet-regeringens-atgarder-mot-gangkriminaliteten/> uppdaterad 2021-12-03 (hämtad 2021-12-09).

Socialdemokraterna (u.å). Så stoppar vi gängkriminaliteten, Tillgänglig: <https://www.socialdemokraterna.se/nyheter/nyheter/2020-06-12-gangbrott-ska-straffas-hardare> (hämtad 2021-12-08).

7.4.2 Riksdagstryck

Motion 2020/21:3365. Krafttag mot brottsligheten i Sverige.

Motion 2020/2021:3422. Knäck arbetslösheten och bekämpa kriminaliteten – Moderaternas budgetmotion för 2021.

Motion 2021/22:4031. Så får vi ordning på Sverige – Brottsbekämpning.

Motion 2021/22:4040. Ökad trygghet och fler som arbetar - Moderaternas budgetmotion för 2022.

Proposition 2019/20:64. Hemlig dataavläsning.

Proposition 2021/22:1. Budgetpropositionen för 2022.

7.4.3 Övriga källor

Damberg, M. (2019). *Inrikesministern presenterar beslut mot gängvåldet*. [Video].

Tillgänglig: <https://www.youtube.com/watch?v=TILOIZRga6U> publicerad 2019-10-22 (hämtad 2021-12-16).

Justitiedepartementet (2019). *Hemlig dataavläsning – ett viktigt verktyg för brottsbekämpningen*. [Faktablad].

KristerSSon, U. (2019). *Ulf KristerSSons sensommartal: Politisk mobilisering mot de kriminella gängen*. [Video]. Tillgänglig: <https://moderaterna.se/ulf-kristerSSons-sensommartal-politisk-mobilisering-mot-de-kriminella-gangen> (hämtad 2021-12-02).

7.4 Hemsidor

Riksdagen (u.å). Dokument & lagar, Tillgänglig: <https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/?q=g%C3%A4ngkriminalitet&p=1&st=2> (hämtad 2021-12-01).

Svenska dagstidningar (u.å). Gängkriminalitet, Tillgänglig: <https://tidningar.kb.se/?q=%20g%C3%A4ngkriminalitet> (hämtad 2021-12-01).